

slag, som gaaer ud paa at opretholde Salget af Den imod Erstatning til de Leilendinger, som muligens have Førdring paa saadan. Naar den ærede Indenrigsminister vil gjøre en Forskiel imellem de hidtilværende Leilendinger, som ere med imellem Kjøberne, og dem, som ikke ere med imellem Kjøberne, og som ved disses Handel ere blevne satte ud af en Forretning, de hidtil have deeltaget i, da er dette meget rigtigt, det vil kunne opnaaes ved et Underændringsforslag til den sidste Behandling; men at det ikke er godtgjort, at de, som ere satte ud af denne Forretning derved, at Andre ere traadte imellem ved et, det være sig nu fordeeltigt eller ufördeeltigt Kjøb, et Kjøb er det i al Fald, kunne gjøre retlig Førdring paa Erstatning, troer jeg ikke forandrer Sagen. Er der nogen Afkomst for Leierne paa Færøerne til at blive betragtede som Fæstere heri Landet, da troer jeg, at Erstatning maa gives dem, og derom er det egentlig hele Striden dreier sig. Nu har den ærede Minister sagt, at der ikke findes paa Færøerne Leiere, der ikke ere af denne Art; men jeg vil dog spørge den ærede Indenrigsminister, om der ikke findes nogen Art Leilendinger paa Færøerne, i hvis Contract Ordet „Fæster“ ikke staaer, men hvor der derimod staaer „Leier“ af det og det Sted. Dersom det skulde være saa, dersom der, som jeg ikke troer han vil nægte, findes Documenter af denne Art paa Færøerne, og de gaae og gjælde for det Samme som Fæstebreve her tillands, saa troer jeg, det er vanskeligt at bevise, at dette Leiemaal og det, der er leiet til dem, skulde være af anden Bessaffenhed. Naar den ærede Ordfører har henvist til, at der senere burde gjøres Forlangende om en Erstatning for, at dette Forlangende da kunde komme under Overveielse, da er det mig kjær at høre dette; det er maaffee og saa den retteste Vej at betænde, isald det ikke lykkes at sætte Ændringsforslaget igjennem, eller rettere, det bebudede Ændringsforslag til 3die Behandling, der gaaer ud paa, at et kommende Raagthing paa Færøerne skal afgive sin Kjendelse derom, forudsat nota bene, at Raagthinget ikke gaaer samme Vej som vore Amtsraad; thi saa vil det kunne være længe, inden Bedkommende ved dets Kjendelse kan faae no-

gen Erstatning. Jeg troer ikke, at der er fremkommet et eneste nogenlunde fyldestgjørende Beviis for, at det Leiemaal, der er gaaet fra Mand til Mand, ikke alene ved Arv, men — hvad der idetmindste er oplyst og hvad der maa staae til Troende, indtil det Modfatte bliver godtgjort — endogsaa ved Salg, skulde betragtes anderledes, end et almindeligt Kronleilendingsforhold paa Færøerne, da det er af samme Art; jeg troer heller ikke, at det vil være muligt at bevise, og det har ikke i de 100 Aar, hiint Forhold har eksisteret, været anderledes betragtet. Der er vist en Misforstaaelse tilstede mellem den ærede Rigsdagsmand for Færøerne og den ærede Indenrigsminister. Indenrigsministeren siger nemlig, at Regjeringen meget godt har vidst, at det ikke nu var de samme Personer, som fra Begyndelsen have indgaaet denne Contract, men at Leiemaal derimod ved Arv er gaaet fra den ene Person til den anden, siden det har bestaaet i over 100 Aar. Men det var ikke det, som den ærede færøiske Rigsdagsmand gjorde opmærksom paa, naar han omtalte private Leiecontracter. Han sagde nemlig, at ingen privat Leiecontract — om jeg forresten forstod ham ret — gaaer over fra Fader til Søn, uden med Eierens Samtykke, at der skal have Eierens særlige Samtykke dertil, at der behøves en formelig Indvilling. Men denne Indvilling forlanges ikke i dette Tilfælde af Regjeringen, og gives ikke i dette Tilfælde af Regjeringen. Regjeringen har opgivet denne Ret. Har den havt Afkomst dertil, saa har den forsømt sin Pligt, og derved har den selv givet Anledning til, at der kunde præsumeres, at det her omhandlede Forhold maatte betragtes aldeles som de Leieforhold paa Færøerne, der uden Nogens Mellemkomst gaae over fra Fader til Søn — ja, den ærede Minister ryfter paa Hovedet: men, med al Respect for hans Kundskab og gode Villie og gode Hensigter, troer jeg dog, at hans Hovedrysten intet Beviis er. Der maa andre Beviser til end de, der nu foreligger; thi i Alt, hvad der foreligger, ligger der kun en almindelig Leilendingscontract, som har bestaaet i 100 Aar, uden at Regjeringen har blandet sig ind i dette Forhold, hverken naar Overgangen er